

Himno Galego

¿ Qué din os rumorosos
na costa verdecente,
ao raio transparente
do prácido luar?
¿ Qué din as altas copas
de escuro arume arpado
co seu ben compasado
monótono fungar?

“Do teu verdor cinguido
e de benignos astros,
confin dos verdes castros
e valeroso chan,
non des a esquecemento
da inxuria o rudo encono;
desperta do teu sono,
fogar de Breogán.

“Os bós e xenerosos
a nosa voz entenden,
e con arroubo atenden
o noso rouco son,
mais sóo os iñorantes,
e fêridos e duros,
imbéciles e escuros
non os entenden, non.

“Os tempos son chegados
dos bardos das edades,
que as vosas vaguedades
cumprido fin terán;
pois, donde quer, xigante
a nosa voz pregoa
a rendenzón da boa
nazón de Breogán.

Eduardo Pondal